

Фарзанд тарбияси (15-дарс)



15:59 / 21.12.2017 4511

Дарс Қуръони каримдан ёд олинганини текшириш ила бошланди. Сўнгра ота таниш-билишларнинг аҳволини сўради.

Шунда Фотима: «Мактабдан қайтаётганимда йўлни кесиб ўтаётган кишини кўрдим. Бирдан тезликда келаётган машина ўша кишини туртиб юборди ва у киши ерга йиқилди, одамлар тўпланиб олди. Тез ёрдам машинаси келиб, ўша одамни шифохонага олиб кетди», деди.

Ота: «Буни кўрганингда нима дединг, Фотима?» деди.

Фотима: «АЛЛОҲдан ўша киши учун шифо сўрадим ва ўрнида бўлмаганим учун АЛЛОҲга ҳамд айтдим», деди.

Ота: «Яхши... Лекин ўша кишига ўхшаш бирор бир инсонни кўрганимизда айтиладиган бир зикрни Расулуллоҳ соллалоҳу алайҳи васаллам бизга

ўргатганлар:

قَوْلُ خَنْمِ رِيثِكَ عَلَى أَنْ لَضَفَوْا وَبَكَاتُ بِأُمِّمِ بْنِ أَعْيُذُ لِي لَوْلَا دُمُ خُلَا
الْيَضْفَاتُ

“Алҳамду лиллаҳиллазий ъафааний миммабталака биҳ ва фаззоланий ъала касийрин мимман холақо тафзийлаа”.

(«Сизга йўлиққан нарсадан менга офият берган АЛЛОҲга ва Ўзи яратган кўп нарсалардан мени мутлақо афзал қилиб қўйган АЛЛОҲга ҳамд бўлсин»).

(Имом Термизий ривояти.)

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ким бу зикрни айтса, ўша бало унга етмаслигининг хабарини берганлар. Лекин, Фотима, эътибор бер, бало етган инсоннинг қалби аламланмаслиги учун бу зикрни инсон эшитмайдиган қилиб ичимизда айтамыз», деди.

Маҳмуд: «АЛЛОҲга қасамки, Фотимадан бу воқеани эшитиб, ўша кишига жуда ачиндим, отажон», деди.

Ота деди: «Яхши, ўғлим. Мана бу ўша улуғ Исломдир. Худди шундай, ҳар бир мусулмон ўз биродари мусулмоннинг хурсандчилигига хурсанд, хафачилигига хафа бўлиши зарурдир.

Нўъмон ибн Башийрдан ривоят қилинадики, Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Мўминлар ўзаро муҳаббатлашишда, ўзаро раҳмдилликда, ўзаро ҳамдардликда бутун бир жасадга ўхшайдилар. Жасаддан бирор аъзо оғриси, бутун жасад бунга уйқусизлик ва иситма ила жавоб қайтаради”, деганлар.

(Имом Бухорий ривояти.)

Иймон сифатларини ўзида мужассам қилган ҳақиқий мўминлар бир-бирларига раҳмдиллик қиладилар, алоқаларни боғлайдилар, бир-бирларини зиёрат этадилар. Бу нарсалар улар орасида (худди бир-бирларига ўзаро ёрдам берганларида пайдо бўлганидек) муҳаббат ва улфатчиликни вужудга келтиради. Ана ўша мўминларни Набий соллаллоҳу

